Tizenegyedik üzenet

## Az Úr félelmének valódi, lényegi, benső jelentősége Isten ökonómiájában

Igeolvasmány: Péld 1,1. 7; 2,4-5; 3,5-10; 8,13; 9,10; 10,27; 14,2. 26-27; 15,16. 33a; 16,6; 19,23

**I. Az első alapelv az ember számára ahhoz, hogy helyénvaló emberi életet éljen: hogy félje az Urat, mélyen tisztelje az Urat; félni az Urat azt jelenti, hogy félünk attól, hogy megsértjük Őt, elveszítjük a jelenlétét, és nem kapjuk meg Őt a jutalmunkként a következő korban; félnünk kell attól, hogy elveszítjük az Úr mosolyát ebben a korban és a jutalmát a következőben – Péld 1,1. 7; Ef 4,30; 2Kor 5,9-10:**

A. Félni az Urat annyit tesz, hogy mindenben tekintetbe vesszük Őt, és figyelünk Rá, soha nem felejtve el, hogy Ő a csodálatos Isten, aki megteremtett minket (Ésa 43,7); az Úr félelme megakadályoz minket abban, hogy gonoszat tegyünk; az is következik belőle, hogy mások szenvedései megérintenek minket, valamint irgalmat és szánalmat tanúsítunk feléjük.

B. Félni az Urat nemcsak a bűnöktől való elmenekülést jelenti, hanem, és még inkább, az én elutasítását is jelenti; félni az Urat nem csupán azt jelenti, hogy félünk, hogy bűnt követtünk el vagy világiak vagyunk, hanem hogy félünk, hogy amit teszünk magunkból van, nem pedig az Úrból – Mt 16,24; 2Kor 4,5.

C. Isten félelme a bölcsesség kezdete, és a Szent ismerete megértés; ismeret, bölcsesség és megértés Istentől származik; ha féljük Őt, mélyen tiszteljük Őt, ezek a vagyonunk lesznek – Péld 1,1. 7; 2,4-5; 3,5-10; 8,13; 9,10; 10,27; 14,2. 26-27; 15,16. 33a; 16,6; 19,23.

**II. Ésaiás azt prófétálta, hogy Jehova Szelleme – bölcsesség Szelleme, megértés [értelem] Szelleme, tanács Szelleme, hatalom Szelleme, ismeret Szelleme és Jehova félelmének a Szelleme – megnyugszik Krisztuson – Ésa 11,1-2:**

A. A Szellem mindig az Úr Jézussal volt, és egy volt Vele; Ő a Szellem által járt, és olyan életet élt, ami a Szellemben, a Szellemmel, a Szellem által és a Szellemen keresztül volt; az Ésaiás 11,2 megmutatja, hogy az Úr emberi életvitelében a Szellem az összes fenti tulajdonsággal megnyilvánult – Lk 4,1. 14; 10,21; Jn 1,32; Mt 12,28.

B. Az emberi életvitelében Jézus meg volt telve az Úr tiszteletteljes, engedelmes Szellemével; Ő ugyancsak gyönyörködött az Úr félelmében; a feltámadásában Ő most Jézus Krisztus mindent tartalmazó, bőségesen ellátó Szelleme mint Jehova félelmének a Szelleme, aki magában foglalja az Úr Jézus leírhatatlan emberi életvitelét és szolgálatát – Ésa 11,2-3; Fil 1,19:

Tizenegyedik üzenet (folytatás)

1. Soha nem volt olyan emberi lény, aki annyira félte Istent, mint Jézus; Isten újtestamentumi szolgálatának végrehajtása során az Úr Jézus elmondta nekünk, hogy Ő soha semmit nem tett saját Magától (Jn 5,19), nem volt saját munkája (4,34; 17,4), nem szólta a saját szavát (14,10. 24), semmit sem tett a saját akaratából (5,30), és nem kereste a saját dicsőségét (7,18).
2. Jézus egy olyan életet élt, amelyben mindent Istenben, Istennel és Istenért tett; Isten benne volt az Ő életvitelében, és Ő egy volt Istennel; ez a valóság Jézusban (Ef 4,20-21); meg kell kérnünk az Urat mint a valóság Szellemét, hogy vezessen be minket az Ő alárendelődő [alárendelt] élete és az Atyának engedelmes élete megtapasztalásának valóságába (Jn 16,13; Fil 2,5-11).
3. Nap mint nap teljes mértékben és feltétlenül meg kell nyílnunk az Atyának, és kérnünk kell az Atyát, hogy töltsön meg minket a feltámadt Krisztussal mint a mindent tartalmazó Szellemmel, amely az Úr félelmének Szelleme is, ami magában foglalja az Úr Jézus emberi életvitelélét és szolgálatát – Lk 11,5-13.

**III. Istent félni azt jelenti, hogy bízunk Benne – Péld 3,5-8. 26; 16,1. 9. 20. 33; 19,21; 30,5-6:**

A. A Példabeszédek 3,5-8 arra utasít minket, hogy a teljes szívünkből bizodalmunk legyen az Úrban, és ne támaszkodjunk a magunk értelmére; minden utunkban el kell ismernünk Őt, és Ő egyengetni fogja az ösvényeinket; nem szabad bölcsnek lennünk a magunk szemében; félnünk kell az Urat és el kell távoznunk a gonosztól; ez gyógyulás lesz a testünknek, és felüdülés a csontjainknak.

B. „Áldott az a férfi, aki Jehovában bízik, és akinek bizodalma Jehova. Mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha [amikor] hőség következik, és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik” – Jer 17,7-8:

1. Isten ökonómiája szerint az, aki Istenben bízik, olyan fához hasonló, amelyet víz mellé ültettek, ahol a víz Istent mint az élő vizek kútfejét jelképezi – 2,13.
2. Egy fa úgy nő a víz mellett, hogy a víz összes gazdagságát felszívja; ez egy kép Isten ökonómiájáról, amely az Ő kitöltése által valósul meg; ahhoz, hogy az isteni kitöltést megkapjuk, nekünk mint a fáknak fel kell szívnunk Istent mint a vizet – vö. 1Kor 3,6.
3. Az ellátó Istennek a belénk mint a fákba kitöltődő gazdagsága Isten istenségét az alkati összetevőnkké teszi, és előidézi, hogy Isten mértékére növekedjünk (Kol 2,19); ilyen módon mi és Isten eggyé válunk: ugyanaz az elemünk, esszenciánk, alkati összetételünk és

megjelenésünk (Jel 4,3; 21,11).

C. Aki figyelmez az igére, jót fog találni, és áldott, aki bízik az Úrban (Péld 16,20); az Úr lesz a bizodalmunk, és Ő meg fogja őrizni a lábunkat a fogságtól (3,26).

D. Akik szeretik Istent, megtanulják az istenfélelmet azáltal, hogy az Úrhoz jönnek az Írásokban (2,3-5; Jn 5,39-40); azt a parancsolatot kapjuk, hogy maradjunk hűek és legyünk engedelmesek Isten Igéjéhez az istenfélelmünk bizonyítékaként (5Móz 6,2).

**IV. Az Urat félni azt jelenti, hogy tiszteljük, becsüljük is Őt:**

A. A Példabeszédek 3,9-10 azt mondja, hogy tisztelnünk kell Jehovát a vagyonunkból és az egész jövedelmünk [terményünk, hozamunk] zsengéjéből; ekkor a csűrjeink bőséggel meg fognak telni, és musttal el fognak áradni a sajtónk vályúi.

B. Nem szabad olyanoknak lennünk, akik azért keresnek több pénzt, hogy kincseket halmozzunk fel a jövőnkért; legalább egy tizedet, a zsengét, a jövedelmünkből Istennek kell adnunk; mindig nagylelkűnek kell lennünk az Istentől kapott dolgok adakozásában; ez megtiszteli Istent – Mal 3,7-12; 2Kor 9,6-8.

C. Könyörögnünk kell az Úrnak, hogy tegye a szívünket egyszerűvé az Ő neve félelmében; „Taníts meg engem, Jehova, a Te utadra; a Te igazságodban fogok járni. Tedd a szívemet egyszerűvé a neved félelmében" [angol ford.] – Zsolt 86,11.

D. Meg kell tisztítanunk magunkat „minden hústesti és szellemi tisztátalanságtól", és Isten félelmében tökéletességre kell jutnunk; Isten félelme azt jelenti itt, hogy nem merünk megérinteni olyan dolgokat, amelyek nem tartoznak Istenhez vagy nem kapcsolatosak Vele – 2Kor 7,1; 6,17.

E. Krisztus félelmében lenni azt jelenti, hogy félünk megsérteni Őt mint a Fejet; ez magába foglalja, hogy alávetjük magunkat egymásnak; félelemmel kell az Urat szolgálnunk; ekkor szeretni fogjuk az Urat, hogy örvendezzünk az Úrban és élvezzük Őt – Ef 5,18-21; Zsolt 2,11-12; Héb 12,28.

F. Mindannyiunknak rendelkeznünk kell egy helyénvaló istenfélelemmel, mert mi, Krisztusban hívők, mind meg fogunk jelenni Krisztus ítélőszéke előtt; akkor Krisztus meg fogja ítélni a hívőit a visszajövetelekor, nem az örökkévaló megmentésüket, hanem a korszakos jutalmukat illetően – 2Kor 5,10; 1Kor 4,4-5; 3,13-15; Róm 14,10.

G. Félni az Urat az élet meghosszabbításának a módját jelenti (Péld 10,27); Isten szereti, megmenti, megvédi, megáldja azokat, és gondoskodik azokról, akik szeretik Őt (Zsolt 103,11. 13. 17; 85,9; 60,4; Péld 14,26-27; Zsolt 115,12-13; 34,9; 111,5).

H. Példák azokra, akik félték az Urat: Noé (Héb 11,7), Ábrahám (1Móz 22,12), József (42,18), Dávid (Zsolt 2,11-12; 5,7), Nehémiás (Neh 1,11; 5,9. 15) és a kezdeti gyülekezet (Csel 9,31).

**V. Az Úr szent félelme igazából az öröm forrása (Zsolt 2,11) mint életnek kútfeje (Péld 14,27) és mint életnek fája (11,30), hogy kitöltse belénk Istent az Ő ökonómiája véghezviteléért:**

A. Jehova félelme életnek kútfeje, hogy az ember a halál tőrei elől kitérjen; félni az Urat, bízni az Úrban és oltalmat találni az Úr nevében azt jelenti, hogy az élet ösvényein járunk (2,19; 5,6; 10,17; 14,27; 19,23; Zsolt 16,11); az élet ösvényei az életfa ösvényei, amelynek a forrása Maga Isten (Péld 3,13. 18; 11,30; 13,12; 15,4).

B. Az Úr félelme élethez vezet; a szoros út [Károli: keskeny út] (a kevesek útja, nem pedig a sokaké) az, amely az élethez vezet; az élet ösvényei arra valók, hogy Istenben éljünk, és így megérintsük és elnyerjük az életet; ezek azok az ösvények, amelyeket Isten helyezett a szívünkbe, hogy belépjünk Őbelé – 19,23; Mt 7,13-14; Zsolt 84,5.

C. A halál útjai a jó és gonosz tudása fájának útjai, amelynek a forrása a Sátán, és amely az énünkben nyilvánul meg; az énben élni jelentése Isten jelenléte nélkül lenni, a sötétség útjain járni, és nélkülözni az életet – Péld 2,13; 3,5-7; 14,12; 16,25; Ef 5,2. 8-9.

**VI. Isten megígérte, hogy nekünk, a népének, ad egy szívet és egy utat, hogy mindenkor Őt féljük, jó dolgunk legyen nekünk és a gyermekeinknek utánunk, és Ő behelyezi a félelmét a szíveinkbe, hogy el ne távozzunk [forduljunk] Tőle – Jer 32,39-40:**

A. Nekünk, Isten választott népének, mind egy szívvel kell rendelkeznünk – hogy szeressük Istent, keressük Istent, éljük Istent és alkatunkban Istenné legyünk azért, hogy az Ő kifejeződése lehessünk –, valamint egy úttal – Magával a Háromegy Istennel mint az élet benső törvényével együtt annak isteni kapacitásával – 39. vers; 31,33-34; Jn 14,6a; Róm 8,2.

B. Ez az egy szív és egy út az egy szívvel-lélekkel való lét [a harmónia] (Csel 1,14; 2,46; 4,24; Róm 15,6); a szakadások abból erednek, hogy a hívők szívében Krisztuson kívül másnak is van helye, és abból, hogy Krisztus helyett más utat választanak.

C. Isten készített egy örökkévaló szövetséget, az új szövetséget; ez az a szövetség, amely által Isten nem fordul el tőlünk, és behelyezi a félelmét a szíveinkbe, hogy el ne távozzunk [forduljunk] Tőle – Jer 32,40.

D. Amikor féljük Istent, Ő útba igazít minket arra az útra vonatkozóan, amelyet választanunk kellene, és képesek vagyunk megismerni Isten bensőséges tanácsát és az Ő szövetségét; egyedül az istenfélők kaphatják meg Isten kijelentését az Ő szövetségéről, és Ő csak azoknak adja meg a bensőséges tanácsát, akik félik Őt – Zsolt 25,12. 14.

Tizenegyedik üzenet (folytatás)

**VII. Az Úr félelme és az Úr szeretete a bűneink megbocsátásának két csodálatos eredménye:**

A. Isten megbocsátása nem idézi elő, hogy az ember vakmerővé és meggondolatlanná váljon; Isten megbocsátásának kegyelme beviszi az embert az Úr félelmébe; „Nálad van a bocsánat, hogy féljenek Téged" – 130,4.

B. Isten megbocsátásának kegyelme azt is előidézi, hogy szeressük Istent; azért szerette a bűnös asszony a Lukács evangéliumában az Urat olyan nagyon, mert sokat megbocsátott neki az Úr – 7,39-50.

C. Minél többet bocsát meg az Úr nekünk, annál inkább féljük Őt; és minél inkább féljük Őt, annál inkább szeretjük Őt; ami a negatív oldalt illeti, mivel féljük Őt, tartózkodunk olyan dolgok megtételétől, amelyek nem kedvesek Neki; ami pedig a pozitív oldalt illeti, mivel szeretjük Őt, olyan dolgokat teszünk, amelyek kedvesek Neki.

**VIII. A Példabeszédek 31. bemutatja nekünk az Urat félők két modelljét; egyrészt olyannak kell lennünk mint egy király, az Úrhoz hasonló királyi embernek, akinek hatalma van az uralkodáshoz; másrészt derék asszonynak kell lennünk, aki tudja, hogy Isten házában hogyan gondoskodjon, rendezze, intézze, és lássa el a szentek szükségleteit:**

A. A Példabeszédek 31,3-9 szakasz egy uralkodó királyról szól – olyanról, aki nem iszik bort, de aki szól mások jogáért [ügyéért] és igazságot szolgáltat (Krisztust és a győzteseit jelképezi); egyedül az ilyen ember uralkodhat:

1. Az Urunk teljesen Isten korlátozása alatt volt; így Ő uralkodhatott Isten nevében; ha korlátozni tud minket Isten, és így bánni tudunk magunkkal, képesek leszünk Isten nevében uralkodni.
2. A nép feletti uralkodásban, a királyt először Isten igéjének kellett oktatnia, kormányoznia, uralnia és irányítania; az alapelvnek azonosnak kell lennie az elöljáróknál is a gyülekezetekben – 5Móz 17,14-20:
   a. A gyülekezet igazgatásához, irányításához az elöljáróknak alkatukban újra kell alakulniuk Isten szent igéjével; ennek eredményeképpen Isten kormányzata, Isten uralkodása és irányítása alatt lesznek.
   b. Ekkor Isten spontán benne lesz a döntéseikben, és az elöljárók Istent fogják képviselni, hogy a gyülekezet ügyeit irányítsák; az effajta irányítás teokrácia.

B. A Példabeszédek 31,10-31 szakasz egy derék asszonyt ír le (12,4; 19,14; Ruth 3,11) – olyat, aki bölcs, kedves, szorgalmas és hozzáértő, és aki el tudja rendezni, irányítani és ellátni a háztartását; „Ára sokkal felülmúlja az igazgyöngyöket [korallokat]" (Péld 31,10); a dicsősége

minden kortársát felülmúlja (29. vers); ez a derék asszony a gyülekezetet és az Urat szerető szenteket jelképezi:

1. Egy derék asszony fő jellemzője, hogy féli az Urat (tiszteletteljesen imádja az Urat, engedelmeskedik Neki, szolgálja Őt és bízik Benne, áhítattal teli tisztelettel); „Csalárd a kedvesség, és hiábavaló a szépség; amely asszony féli Jehovát, az szerez dicséretet magának" – 30. vers.
2. Egy derék asszony férjének szíve bízik őbenne; „[Az asszony] jóval illeti őt [a férjét] és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban" (12. vers); „Ismerik az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartománynak véneivel" (23. vers).
3. Egy ilyen derék és értelmes asszony az Úrtól való a férje koronájaként (12,4); felkelnek a gyermekei és a férje, és áldottnak hívják őt (31,28); a férje ugyancsak dicséri őt mondván, hogy meghalad másokat(29. vers).
4. Egy férj szemei előtt láthatónak kellene lennie a felesége „félelemben való feddhetetlen" életének; az ékességének nem kéne külső, hajának „fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből" valónak lennie, hanem a szívnek elrejtett emberének kéne lennie, „a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt" – 1Pt 3,1-4.
5. A helyénvaló gyülekezeti életben a nőtestvéreknek „tisztességes öltözetben, szemérmetességgel és mértékletességgel [józansággal]" kell ékesíteniük magukat, „nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékkel, hanem, amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel"; istenfélelem istenes félelmet jelent Isten felé, Istennek a tisztelését és megbecsülését jelenti, amint ez illik ahhoz, aki Istent imádja – 1Tim 2,9-10.
6. Az öregasszonyoknak tiszteletteljeseknek kell lenniük a magatartásukban, viselkedésmódjukban, hogy „neveljék az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és gyermekeiket szeressék, legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek [alávetettek], hogy az Isten Igéje ne káromoltassék" – Titus 2,3-5.

C. A győzés szempontjában királyhoz hasonlónak kell lennünk; az Úr szeretésének szempontjában derék asszonyhoz hasonlónak kell lennünk; ha ehhez hasonlóak vagyunk, akkor ennek eredményeként értékünk és dicsőségünk lesz az Úr előtt.

*© 2020 Living Stream Ministry*